
PRZYWABIENIE (1) *sb n*

N sg przywabi(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przywabić.

Sprowadzenie, ściągnięcie; przen [kogo]: Ták my z proftoty y po łwemu/ iákoby po kmiecku/ mowim do P. Bogá: Zbudowálifmy tobie Pánie domeczek/ iákifmy mogli: prágnąc ábyfmy cię z łobá zázdy mieli. y kocháiąc fię w tobie y w łłużbie chwały twoiey/ prošim cię miełzkay z námi. (*marg*)
Przywabienie P. Bogá z proftoty náfzey. (–) *SkarKaz* 454b.

Cf **PRZYWABIĆ**

MPi